

# EUROPAPARLAMENTET

1999



2004

*Plenarhandling*

21 april 2004

B5-0215/2004 }  
B5-0216/2004 }  
B5-0217/2004 }  
B5-0221/2004 }  
B5-0224/2004 } RC1

## GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 37.4 i arbetsordningen av

- Philippe Morillon för PPE-DE-gruppen
- Jan Marinus Wiersma och Giovanni Claudio Fava för PSE-gruppen
- Bob van den Bos och Johan Van Hecke för ELDR-gruppen
- Nelly Maes och Matti Wuori för Verts/ALE-gruppen
- Luisa Morgantini och Yasmine Boudjenah för GUE/NGL-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- PPE-DE (B5-0215/2004),
- ELDR (B5-0216/2004),
- GUE/NGL (B5-0217/2004),
- Verts/ALE (B5-0221/2004),
- PSE (B5-0224/2004),

om Europeiska unionens förberedelser inför konferensen för översyn av Ottawakonventionen om förbud mot antipersonella minor (truppminor)

RC\533393SV.doc

PE 344.761 }  
PE 344.762 }  
PE 344.763 }  
PE 344.768 }  
PE 344.771 } RC1

**SV**

**SV**

## **Europaparlamentets resolution om Europeiska unionens förberedelser inför konferensen för översyn av Ottawakonventionen om förbud mot antipersonella minor (truppminor)**

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av sina resolutioner av den 17 december 1992 om förödelse och förluster i människoliv orsakade av minor, av den 29 juni 1995 om landminor och laservapen som förorsakar blindhet och om truppminor: som ett mordande hinder för utveckling, av den 18 december 1997 om 1997 års konvention om förbud mot och förstörelse av truppminor, av den 25 oktober 2000 om truppminor, av den 6 september 2001 om åtgärder för att främja ett åtagande från icke-statliga aktörer om att totalförbjuda truppminor, och av den 13 februari 2003 om de skadliga effekterna av militära sprängämnen som inte exploderat (landminor och ammunitionsdelar från multipelbomber) och utarmat uran.
- med beaktande av punkt 40 i sin resolution av den 4 december 2003 om rådets och kommissionens uttalanden om förberedelserna inför Europeiska rådets möte i Bryssel den 12–13 december 2003, i vilken det ”uppmantar rådet att uppmana de nuvarande och framtida medlemsstaterna att ansluta sig till konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring så snart som möjligt, så att Europeiska unionen kan spela en fullständig och aktiv roll vid den första konferensen om översyn av konventionen under år 2004 till stöd för konventionens universalisering, konsolidering och fullständiga genomförande”.
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentets och rådet om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor) för att stärka bidraget från Europeiska unionen och förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor) (KOM(2000) 111,
- med beaktande av 1997 års konvention om förbud mot användning av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (Ottawakonventionen),
- med beaktande av EU:s minåtgärdsstrategi 2002–2004,
- med beaktande av artikel 37.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Truppminorna dödar och lemlästar hundratals människor varje vecka, oftast oskyldiga och försvarslösa civila, särskilt barn. Det måste sättas stopp för det lidande och de olyckor som minorna förorsakar. De hindrar ekonomisk utveckling och återuppbyggnad samtidigt som flyktingar och internt tvångsflyttade personer inte kan återvända, och de får dessutom andra allvarliga följder i många år efter det att de lagts ut.
  - B. Antalet stater som hittills ratificerat eller anslutit sig till konventionen om förbud mot användning, lagring, tillverkning och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (den så kallade ”minförbudskonventionen”) uppgår till 141. Ytterligare nio stater har undertecknat konventionen.

- C. Det är oroande att 44 länder ännu inte anslutit sig till minförbudskonventionen.<sup>1</sup>
- D. Många stater är anslutna till minförbudskonventionen och 68 anslutna stater har förstört mer än 31,5 miljoner minor och ytterligare 13 stater håller på med sådan förstöring. Alla stater för vilka tidsfristen för att förstöra deras lager har löpt ut har meddelat framgångsrika resultat. Andelen stater som har uppfyllt det ursprungliga kravet på öppen rapportering uppgår till över 90 procent.
- E. Trots denna framgång har uppskattningsvis 78 länder fortfarande 200–215 miljoner truppminor i lager och 15 000–20 000 människor faller fortfarande offer för truppminor varje år. Truppminor skräpar fortfarande ner 82 länder i världen.
- F. Därför är konventionsparternas första översynskonferens, som kommer att hållas den 29 november–3 december 2004 i Nairobi, Kenya ("toppmötet i Nairobi om en värld utan minor"), så viktig.
- G. Majoriteten av landminorna i dag läggs ut i samband med väpnade konflikter och/eller inbördeskrig, där såväl statliga väpnade styrkor som icke-statliga väpnade grupper kanske använder landminor.
- H. Det är det internationella samfundets moraliska skyldighet att se till att alla involverade parter i sådana konflikter, såväl statliga som väpnade icke-statliga aktörer, engageras för att förbjuda användning av truppminor, i syfte att få till stånd ett verkligt universellt förbud mot dessa inhumana vapen.
- I. Insatser har redan gjorts av regeringar, internationella organisationer och icke-statliga organisationer för att försöka få väpnade icke-statliga aktörer att förbjuda truppminor.
- J. Ett sådant engagemang innebär inte något stöd för väpnade icke-statliga aktörer och deras verksamhet och inte heller något erkännande av deras legitimitet.
- K. Väpnade icke-statliga aktörer bör på olika konkreta sätt visa respekt för de humanitära bestämmelserna i Ottawakonventionen, bl.a. genom att sätta stopp för användning och tillverkning av samt handel med truppminor, underteckna Geneva Call-initiativet mot minanvändning och avge offentliga förklaringar, samt genom att främja minröjning, utbildning om minrisker, assistans till minoffer och humanitära minaktioner i områden som de kontrollerar.
1. Europaparlamentet uppmanar alla stater som ännu inte undertecknat konventionen om förbud mot användning, lagring, tillverkning och överföring av truppminor samt om deras förstöring

---

<sup>1</sup> Armenien, Azerbajdzjan, Bahrain, Bhutan, Kina, Kuba, Egypten, Estland, Finland, Georgien, Indien, Iran, Irak, Israel, Kazakstan, Nordkorea, Sydkorea, Kuwait, Kirgizistan, Laos, Lettland, Libanon, Libyen, Mikronesien, Mongoliet, Marocko, Myanmar, Nepal, Oman, Pakistan, Palau, Papua Nya Guinea, Ryssland, Saudiarabien, Singapore, Somalia, Sri Lanka, Syrien, Tonga, Tuvalu, Förenade Arabemiraten, Förenta staterna, Uzbekistan och Vietnam.

att ansluta sig till den utan dröjsmål, och under alla förhållanden före den första konferensen om översyn av konventionen.

2. Europaparlamentet uppmanar alla stater som har undertecknat men inte ratificerat konventionen att ratificera den utan dröjsmål.
3. Europaparlamentet uppmanar alla stater som inte har ratificerat eller anslutit sig till konventionen att frivilligt tillhandahålla uppgifter som gör de internationella åtgärderna mot minor effektivare.
4. Europaparlamentet uppmanar de fyra återstående medlemsstaterna av den utvidgade unionen som ännu inte har ratificerat eller anslutit sig till minförbudskonventionen från 1997 att omgående göra detta, och i vilket fall som helst innan den första översynskonferensen äger rum.
5. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter i konventionen att ”på högsta möjliga nivå” delta i toppmötet i Nairobi, vilket poängterades vid det femte mötet för parterna i konventionen som hölls i Bangkok (Thailand) i september 2003.
6. Europaparlamentet uppmanar samtliga stater och andra viktiga aktörer att före toppmötet i Nairobi förnya sina åtaganden till förmån för de humanitära målen i konventionen och att se till att den första översynskonferensen blir en viktig milstolpe när det gäller att befästa resultaten och bedöma de återstående utmaningarna, samt att vid konferensen förklara sitt fasta beslut och åtagande att sätta stopp för det lidande som truppminorerna orsakar.
7. Europaparlamentet välkomnar ordförandeskapets förklaring å Europeiska unionens vägnar den 13 februari 2004, inför toppmötet i Nairobi 2004 om en värld utan minor, enligt vilken den första konferensen om översyn av konventionen inte endast bör bedöma de uppnådda resultaten utan även fokusera på framtiden. Dessutom hoppas EU att deltagarna i konferensen i Nairobi 2004 kommer att kunna enas om en tydlig och genomförbar handlingsplan som fastställer de konkreta steg som behövs för att betydande framsteg skall uppnås under perioden 2004 till 2009.
8. Europaparlamentet anser att den första översynskonferensen i Nairobi bör struktureras så att de framsteg som hittills gjorts för att uppnå de fyra viktigaste målen i Ottawakonventionen betonas, nämligen att röja minerade områden, bistå offren, förstöra lagrade truppminor och att göra konventionen universell.
9. Europaparlamentet uppmanar konferensen för översyn av Ottawakonventionen i Nairobi att engagera sig starkt för att förmå alla icke-statliga aktörer att underteckna ett åtagande om att ansluta sig till totalförbudet mot truppminor och att samarbeta i anslutning till minåtgärder, i enlighet med Geneva Call-initiativet. Europaparlamentet efterlyser ökade resurser för humanitära minröjningsaktioner, utbildning om minrisker samt resurser för vård, rehabilitering samt social och ekonomisk integration i samhället av offer för truppminor, samt uppmanar mindrabbede stater att inrätta lämpliga strukturer för att bistå människor som

överlevt minolyckor i områden som kontrolleras av stater eller som de facto kontrolleras av väpnade icke-statliga aktörer.

10. Europaparlamentet kräver att man vid översynen också skall bedöma framsteg och utmaningar i samband med frågor som är viktiga för att uppnå dessa mål, i synnerhet mobilisering av resurser, informationsutbyte, åtgärder för att förebygga och förhindra förbjuden verksamhet och åtgärder för att underlätta efterlevnad. Parlamentet uppmanar parterna i konventionen att före översynskonferensen fastställa nationella genomförandebestämmelser (enligt kraven i artikel 9), inbegripet straffrättsliga åtgärder, för att förebygga och förhindra att personer utövar sådan verksamhet som förbjuds i konventionen i områden som lyder under dessa staters jurisdiktion och kontroll.
11. Europaparlamentet påminner om att Europeiska gemenskapen har förbundit sig att avsätta 240 miljoner euro för perioden 2002–2009, och att gemenskapens minåtgärdsstrategi fokuserar på fem beståndsdelar som ömsesidigt förstärker varandra (arbete för att stigmatisera användningen av truppminor och stöd för ett totalförbud mot dem, utbildning om minrisker, minröjning, stöd till minoffer och lagerförstörelse). Dess finansiella stöd är i första hand avsett för de länder som följer principerna och skyldigheterna i minförbudskonventionen.
12. Europaparlamentet erinrar emellertid om att Europeiska unionen kan överväga att ge finansiellt stöd även till stater som inte är anslutna till minförbudskonventionen om det skulle uppstå en humanitär krissituation. Precis som tidigare kommer utbetalning av detta stöd att vara beroende av att mottagarlandet visar politisk vilja att arbeta för en framtida anslutning till konventionen.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet och EU:s medlemsstater att tala med en enda röst vid översynskonferensen.
14. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck rådet och kommissionen att fortsätta att stödja ansträngningarna för att få de icke-statliga aktörerna att sluta upp bakom ett förbud mot landminor. Detta medför inte stöd för, eller erkännande av, legitimiteten hos de icke-statliga aktörerna eller deras verksamhet.
15. Europaparlamentet påminner om att en ambitiös aspekt av minförbudskonventionen var att fastställa mål för minröjning världen över, och att de första tidsfristerna för minröjning kommer att löpa ut 2009. Parlamentet beklagar att den långsamma takten i minröjningsarbetet och den nya användningen av landminor i konflikter innebär att dessa mål inte kommer att nås, såvida det inte visas förnyad politisk vilja och nya åtaganden om resurser görs. Parlamentet uppmanar alla parter i konventionen som är drabbade av minor att fastställa och genomföra strategiska och utförbara nationella handlingsplaner som respekterar de tidsfrister som anges i konventionen.
16. Europaparlamentet begär, för att möjliggöra en fortlöpande övervakning av Europeiska unionens verksamhet och för att säkerställa dess ledande roll i denna verksamhet, att en parlamentsdelegation skall ingå i EU:s delegation till toppmötet i Nairobi om en värld utan minor.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas regeringar, FN:s generalsekreterare, OSSE:s generalsekreterare, Internationella rödakorskommittén, Internationella kampanjen för förbud mot landminor, AVS-EU:s gemensamma församling, Förenta staternas, Rysslands och Kinas regeringar samt till den nominerade ordföranden för konventionsparternas första översynskonferens.